

DOMINICA JUBILATE,

DIES

EHEU!

NATALI MEÆ,

LAUBÆ,

ADMODUM INFAUSTA

ET EXITIALIS,

QUA NEMPE

ILLA

DILECTISSIMA ILLA ET DULCISSIMA,

REFLORESCENS HACTENUS

PATRIA

RAPIDIS DESUBITOq; OVANTIBUS

ET QVASI-FATALIBUS,

πανωλέθρως FERE

CONCREMATA

FLAMMIS,

NIMIUM, PROH DOLOR!

EJULAVIT,

NIGELLIS ALIQUOT LAPILLIS

b. e.

ANAGRAMMATISMIS OBSCURIS

EX AFFECTU

QVO

BONUMQUEMQUE CIVEM

PATRIÆ SUÆ CASUS

PIE PROSEQUI DECET,

SIGNATA

à me

Georgio Sigism. Vorbergio Laubano,

Reip. Budiss. Protonotar.

Typis, CHRISTOPHORI BAUMANNI CIV. BUDISSIN.



11 822.

(X2078996)



DNO.
JOHANNIGEORGIO STRAV-
PITIO,

Civi apud Laubanos primicerio

μητρεδελφῶ meo dilectissimo

Salutem

optatamq; fortis acerbæ vicissitudinem

EN, mi Frater, meditantia mea anagrammatica, quæ in diem Patriæ nostræ communi, juxtimq; tibi & cæteris civibus funestam nimis atq; luctuosam, quartam Maji, anni modò labentis intelligo, concepi, ut pietati Sympatheas quam Alma nostræ miserrimè affectæ penitusq; eheu! cinefactæ, & tibi amicisq;, quorum ebari penates & copiosa supellex tam vastæ calamitatis accessio non exigua fuerunt, multis nominibus debui, meoq; pariter dolori, quem acerrimum fuisse non pauciorunt, quodammodò satisfacerem. Tua illa sunt. Tibi enim potissimum deberi videbantur, qui, ut ea è scrinio (quò forte an rectius, cautiùs sanè, latuissent) in lucem publicam emitterem, suasor mihi extitisti. Nec est quod invidiam nomini tuo timeas. Facile enim ulteriorem dedicationis, per se levidensis, rationem **BONUS QVISQVE** invenerit, maximè cui non incognitus est amoris plusquam germani nexus, quò à primâ usq; ætate, sine ullo voluntatum divortio, quàm conjunctissimi viximus. Deus ter-optimus **LALBAM** nostram ex cineribus ruderibusq; erectam beneficè sanet, paternè reficiat, ac damna ejus, & publica & privata, adeoq; & tua ceterorumq; Amicorum & Civium, Fatis melioribus soletur latisq; rerum successibus imò patientibus & perennibus incrementis benignissimè resarciat & compenset! Vale & amare perge

amantissimum Tui

Budissæ d 30,

Sept. 1659.

Vorbergium.

DOMINICA JVBILATE.

1.

DIC OMINA: eJVLabit.

* *

Ad ipsam diem nocenter orientem.

*



Nlata poscis Jubila? *dic* tui

Adversa fronti nominis *Omina*:

mox *ejulabit*, jubulare

quam jubeo. Cape Lauba jussum.

vel:

Ad incolam Laubanum.

* *

Nomen dici jubila postulat.

Fidasne dictis? *Omina dic* iis

Adversa: tristis *ejulabit*

Jubila jussa sonare Lauba.

2.

LVCebIt. J! Dia oMIna.

*

De die male-ominosa.

* *

UT contra votum fias pellucida Lauba.

Hæc tibi *lucebit* lux radiosa nimis.

Lucebis flammis *I!* supplex *dia* verere.

Omina, quæ dudum prænituerunt tibi.

3.

*

EI Dabit oMnIa LVCI.

* * *

QVæ bona tot studiis quæ sivit, totq; per annos
Sedula Lauba, Dei dante faventis ope;

A 2

Nunc

Nunc uni (quis credat) *ei dabit omnia Lucē*
Irarum flammās concipiente Deo.

4.
LaVbani DICI tImeo.

*
Ipsa dies nomen suum abhorret.

IPsa meō *timeo*, *Laubani*, nomine *dici*
Scilicet hōc nullam jam meritura fidem,
Nam fallax *dicas* vobis imponere; quorum
Jubila, quæ ciam, flebilis ipsa fugem.,
Nunc parcis, bello nunc assimulanda videbor
quæ jam, quàm *dicas*, nil minus esse prober.
Nam gravis horrendiq; nimis quàm plena *timoris*
omina fatali condo feroq; sinu.
Hinc infauſta, nigro signari digna lapillo
& *dici timeo tota timenda dies.*
Hancq; meam maculam veniens ne diluat ætas,
Anni, quo nocui, stigmata fronte geram.

5.
InDICO, LaVba: I, tIme.

*
Dies ipse malum prædicens.

I*ndico tibi, Lauba, time: tibi causa timoris*
imminet; in planctum jubila versa cadent.
vel:

Indico, Lauba, tibi gravis argumenta timoris
indiciisq; meis pulpita sacra calent.
I, bona Lauba, time; supplex venerare Jehovam,
ut, quos prædixi, jubila sint gemitus.

6.

LIVIDA In te MICABO.

INvidisse tuum florem tibi Lauba videbor
auditurâ tibi *livida*, sæva dies,

In te quæ flammâ circumvolitante *micabo*.

Sed fas est fieri, quod jubet ipse DEUS.

7.

INCIDI ea aboLITVM.

*

Scazon.

Lux inter atras abjici merens luces
cum cerneret Laubæ novata crescentis
& indies adaucta tecta, connivens
oculô sinistrô, dixit: *incidi* fervens
ea flammeis mox *abolutum* scopis. dixit
& jubulum Laubæ redegit in planctum.

8.

An tibi ILIVM? ô CaDe.

*

(An Laubam casuram.)

AN vigenis parvum tibi jam videris
Ilium? majus cecidit. Minori
Imminens Casus, *Cade*, dicit idem. O
Lauba, *fuiſti*.

vel: Scazon.

Post bellicæ flammæ facis *tricennales*
Servata Lauba crescis & reflorescis
favore fota siderum Serenorum
& jubilorum læta luce Sacrorum?
An Ilium tibi videberis parvum?
At majus *Ilium fuisse* pernoſti

A 3

&

& esse desiisse, cum *decennales*
belli moras vicisse jam videretur
& *jubilis* vacaret, hoste cedente;
& *gloriam*, quâ fulsit illud, *ingentem*,
evanuisse. Casus ille majoris
tibi minori quid minetur, attendis?
O cade, tibi dicit. Paves & horrescis
tuisq; *planctum jubilis* gravem misces;
Nam quanta te discriminum *malorumq;*
petat *Ilias*, sentis. *Stetisse* te ploras.

9.

ILICet obi Dia ManV.

*

Lauba interire jubetur.

Vivida tota tibi jam *Lauba* vigensq; videris
nunquid *Fatorum* jussa tremenda capis?
Ilicet (hæc affantur.) *Obi*; mutabere, *diâ*
in cineres primos te redigente *manu*.

10.

I DeVoCa LibltInaM.

*

Ad Laubam interituram.

*

Scazon.

TE Jubilum Soletur ejulaturam
Cœleste, *Lauba*. Funus est adornandum.
I! devoca Libitinam ab edito montis
Saxo propinqui. Nam cadaver expectat.
Te, *Lauba* proh dolor! cadaver aspectat.

II. DI

11.

DI! CaVeO LibItInaM.

*

Lauba de interitu avertendo sollicita.

*

DI! quid agam? casus me mens præfaga sinistra
circum agit fufum templa frequento preces.
An fic fat *caveo Libitinam?* concremor eheu!
nec contra casum *cautio* fera valet.

12.

VI CaDo! Me LibItIna.

*

Lauba interiens.

*

Quæ bellè è belli caput erexiffe ruinis
& jam visa fui fat benè *stare* mihi;
Speraviq; simul, post plurima nubila lapsi
temporis, ad votum jubila velle fequi;
nunc *majorè cado* vi subvertente misella
ehéu! vi flammæ tota cremante *cado*.
Hoc ipfò, qui sancta meum sub jubila pectus
ducebat lachrymis heu redimenda, die.
Conclamata *cado*. Jam nunc deforme cadaver
{ abripit ad tremulum *me Libitina* rogum. }
{ ad bustum fumans *me Libitina* rapit. }

13.

CaDo, VIM LibItInæ!

*

Eadem Lauba casum suum lamentans.

* *

Quæ benè tota *steti*, damnò, quod bella dedere,
fermè suppleto, num malè tota *cado*.

O vim

O vim terribilem Libitinae! nempe pusillis
quæ cum corporibus corpora vasta ruit.

14.

DeI MICant obLIVIA

*

Lauba interitum suum ejusq; causam lugens.

*

Quis triste fatum, quod mei
exurit ima pectoris,
& viscerum sævissimè
exhaurit } intimas fibras,
depascit }
verbis adæquet æmulis?
O me miserrimam! cremor
ab ignibus non segnibus
& tota flagrans concido,
nec uspiam *vultus Dei*
quondam faventis *emicat*.
Ah his meis ex ignibus
Dei micant oblivia.
oblitus est eheu! mei,
quæ filiaæ steti loco.
avertit ora patria
Oculosq; mites occulit.
An quod meis à partibus

Dei micant oblivia?
& ipsa pectus patrium
amore quanto debui
præ fluxilis boni lucro
& transituris quæstibus,
sum profecuta segniter?
Cessent Pater, cessent tua
mei dehinc *oblivia,*
tuâq; me benigne
resuscitante gratiâ,
optata clemens his meis
induc malis *oblivia;*
vel ut malorum dulce sit
meminisse, fac, favens pater;
& ut tui semper *memor*
sim teq; tota diligam
ex hoc subinde pectore
tui fuges *oblivia.*

15.

AboLet In MICa DIV.

*

de die Laubam absumente.

*

HÆc inimica diu Laubæ memorabitur, illam
quæ flammis *abolet, Lux, abolenda magis,*

Aut

Aut inter noctes infaustas digna referri
quâ Laubæ non est umbra relicta sui.

16.

CIVILIA bona DeMIT.

*

HÆc Lux Laubanis subito *civilia demit*,
quæ belli flammæ non rapuere, *bona*.

17.

MINATI DIV * CELI: boa.

*

Ad Laubam multo cum pecore pereuntem.

QVæ tibi, Lauba, diu celi sunt fata minati
Hæc jam te feriunt; plange, gemisce, *boa*.
Exundant in te flammis victricibus ignes,
visq; resistendi deserit omnis aquam.
Hinc clamor, gemitus, planctus, lamenta, querelæ
miscentur pecudum vocibus horrifonis.
Humanas etiam pecudum vox horrida voces
absorbet. Sic jam Patria tota *boas*.
Jamq; *boas* verè, dum sese fornice cives
abdunt, aut timidi, qua data porta, ruunt,
multis cum fætu vaccis, bovisq; relictis,
quorum jam nimum gutture Lauba *boas*,
Nam dum conceptis collucent cornua flammis,
fumat adusta cutis, frons oculiq; micant
Jam nimis horrendum tot guttura rauca *boatum*,
erunctant, quavis ter reboante domo.

18.

MINATI † CœLI DVbla.

*

recordatio omnium sinistorum.

* à celan-
do, te-
gēdo &c.
unde il-
lud:
tegit o-
mnia ce-
lum.

† à græco
Κοῖλον.

B

Te

TE *dubiam cœli* dudum fecere *minati*,
aspera; quæ? *dubiis* Lauba premere malis.
Jam *dubia* heu! non sunt, nimium sed certa peristi,
In cinerum cumulis heu! tumulisq; jaces.

19.

InCIDIT LaVba: ô Mel!

absentis civis querela ad infaustum nuncium.

DUm vicinorum dubiis incendia narrant
Indiciis, hæsit lingua, steterè comæ.

Incidit ut *Lauba* natalis mentio, mentem,
lapsam vix potui sede tenere sua.

O *mea Lauba!* meam gratus cui debeo vitam
& sortem, nunquid mortua Lauba jaces?

O *mea Lauba!* *mei* cognati, frater amici!

O infelices! me mala vestra necant.

O quoties *mea Lauba* mihi nunc *incidet* **ILLA**
quæ fuit, & cecidit flebile facta rudus.

O quoties ægræ menti *Lux* *incidet* ista
quæ tot amicorum tot periere bona.

Confudère vagum tot tantaq; vulnera sensum,
Jamq; fugit magnus verba minora dolor.

20.

O DeLICIVM! an abiit!

Patriam civis desiderat.

Deliciu*m* *mea Lauba* meum fuit hæctenus ingens;
An abiit in fumos? in cineres *abiit*.

Cordolium *mea Lauba* mihi nunc *incutit* ingens.
heu! *reditus abiit* nescia! *Lauba Vale*.

vel:

vel:

Delicium mea Lauba mihi fuit hactenus ingens,
O si *delicium* Lauba perenne foret!
Ast ah! Cordolium fors incutit aspera Lauba
an abiit florens? in cineres *abiit*!

vel:

Dum stetit, & vixit divinò Lauba favore,
O quam *delicium* dulce, fidele fuit!
An fuit? *an abiit*? quod habere perenne vovebam,
In cineres *abiit* Lauba, & ego in lachrymas.

vel:

Non sine *deliciis* mihi Lauba revisa quotannis
Nec sine *deliciis* Lauba relicta fuit.
O quam *delicium* sincerum, quodq; rogavi
Numen, ut æternum continuumq; foret
Proh dolor! *an abiit* mea spes, mea, Lauba, voluptas
in cineres? *abeo* protinus in lacrymas.

21.

O DleM! abIt? InCaLVI.

*

Lauba post ignes sedatos.

O *Calidum solisq; diem* flagrantis, ad ignem,
cujus sudavi hei! *incaluitq;* nimis.
An abit? O longum miseræ nimiumq; morantem!
nam sunt visa mihi singula puncta dies.
O serus vesper, quò flamma quievit & auræ
admisit demum me recreantis opem.

22.

AbIt; aMICE InDoLVI.

*

Civis compatiens.

HEu! *abit* atra dies & Laubam cogit *abire*,
in fumos, animò non *abitura* meo, An-

Anxius indolui, dolui te totus amicè
& meritò, dulcis Lauba tuumq; rogam.
Impensè doluit sincerum pectus amicos,
quos non *deserti* deseruere lares.
Sed quid profeci? quin jam tibi Numen *amicum*
ex animo tristis Patria, Lauba, precor;
cujus non *abeant* à te Solamina, fati
flebile cordolium gnara levare tui.

23.

Abi; DIC oMni. eiVLat.

Adspectatorem Laubensium ruderum.

Qui miseram miserans properasti visere Laubam,
viso tam tristi funere, sospes *abi*.
Dic omni Laubam cupido lustrare modernam:
ejulat & luctus te quoq; parte premet.

24.

I! obDe VICta LIMIna.

Ad incolam Laubanum, qui tempore incendii abfuit.

I! peregrè rediens civis, tua *limina* vise
obdeq;, nam flaminis singula *victa* patent.

25.

I! DIa LVClA Moneblt.

*Memoria incendii, quo suburbia Laubensia
An. 1634. periere.*

NONdum quinq; tibi sunt iustra peracta, dolendo
quod iuspirasti percita, Lauba, malo.

I! te

I! te *dia* minus memorem *Lucia* monebit,
cujus *Lux* multâ luce tremenda fuit.
Occurrent animo flammæ, quibus undiq; cincta
perdebas extra mænia quicquid erat,
Goltziaco circum villas equitante croato
& piceas tectis injiciente faces,
Succurrent ignes, tunc fata suprema minati
jamq; tuas visi corripuisse domos.
Stramine cum tegulis ardente per aëra vecto,
teq; gravi totam percutiente metu.
Ast hæc *Lux* gravior *Lucia* *Luce*, voraces
In tua conjecit viscera, *Lauba*, faces,
Et, quicquid muros intra *Lucia* reliquit
parcens, hæc celeri sustulit igne rapax.

26.

I! n *VbILa* *DI* *Cta!* ô *Me!*

Querela in diem atrum.

I reditus ignara dies, à sorte sinistra
quâ squales, meritò *nubila dicta* mihi,
Flammi-vomis eheu! tu *nubibus* horrida *Laubæ*
abscondis *lucem*, nomen & omne decus.
Te quoties *dicent*, toties cor molle frequentes
diffluet in gemitus: O mea *Lauba, mei!*

27.

In *Vita* *CLaDeM* *obII.*

Diei ipsius exculpatione.

*N*on *invita* minus *cladem*, quàm *Lauba* tulisti,
divinis *obij* jussibus, ipsa gemens.

B 3

28. Ti-

28.

Tibi LeVaMIna DIco

*
Consolatio

ME veniente gravi perculsa dolore gemiscis
Lauba, tuos flamma depopulante lares;
Sed praeunte tuo *tibi dico levamina*, JESU:
{ post fletus redient júbila certa tibi, }
{ ex planctu crescent júbila nata tibi. }

29.

Tibi CaDo LeVaMInI.

*
Solaminis repetitio

CERTISSIMO *Levaminí*
Cado tibi cadenti

OLAUBA flammis succuba,
& ejulare jussa;

NAM non *cadent* in irritum
amica verba JESU:

Extrema planctus jubulum
& plausus occupabit.

30.

VaLeDIC aMbItI onI.

*
(*monitum & votum ad Laubam sincera.*)

OMNI quo Lauba nitebas
Valedicere jussa decori

& flori, sera gemiscis.

Spebus *valedicere* noli,

Tibi quas sacra *dicta* reducunt,

&

& tot pia vota receptant,
Sortis fruitura regressu.
Valedic modò seria, vultus
quâ fingitur, *ambitioni*.
Valeant tectoria linguæ.
Fidei cor, labra, genasq;
vetus ornet & *ambiat* album,
ni veiq; decencia moris.
Sint de pietatis amore.
Sint de virtutis honore
Certamina maxima civis.
Validum sic cælica *salve*
iterum tibi gratia *dices*
ipsius voce *Salutis*,
ut vis te lapsa nitoris
& prisci gloria floris
resalutet & *ambiat* omnem.



Eteo-

Q. N. 140, 43.

L

DILE

RAE

ANAC

Georg

Typis, C

Yc
3538

BIBLIOTHECA
SACCAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)

11 822

N. (x2078996)

